

INFORMATĪVĀ LAPA

NR. 16., 2012. GADA FEBRUĀRIS - MARTS

MADONAS NOVADA KALSNAVAS PAMATSKOLAS PIEREDZE DABASZINĀTŅU UN MATEMĀTIKAS MĀCĪŠANĀ

IESPĒJAS UN TO IZMANTOŠANA

Katras organizācijas darbībā ik pa brīdim tiek „piespēlēts” pa kādai iespējai.

Tā tas notika arī ar Kalsnavas pamatskolu 2009.gadā, kad saņēmām uzaicinājumu iesaistīties projektā „Dabaszinātnes un matemātika”.

Pirmo prieku par izaicinājumu izkāpt no skolas ikdienas rāmjiem un ierastā veida eksakto mācību priekšmetu pasniegšanā nomainīja bažas – vai mēs to spēsim?

Man šīs bažas kļiedēt palīdzēja pārlicība par skolas pedagogiem – profesionāliem, radošiem un darboties gribošiem.

Es tikai varu nojaust, cauri kādai emociju gammā izgāja pro-

jekta komanda - Regīna, Aiva, Laila, Valentīna: neizpratne, dusmas, aizvainojums, interese, prieks, aizrautība, gandarījums...Es tikai varu minēt, cik lielā mērā projekts katrai no viņām pieprasīja pārvērtēt atsevišķus ierastus, ikdienas lietošanā ērtus un izdevīgus priekšstatus par to, kādam jābūt mācību procesam, stundas uzbūvei u.tml., izvērtēt savu varēšanu un mācīties pārvarēt savu nevarēšanu.

Taču divu gadu garumā man bija iespēja vērot, kā pieaug projekta skolotāju pašapziņa, kā padziļinās izpratne par izaicinājumiem, ko mums izvirza 21.gs.izglītības paradigmu maiņa.

Domāju, ka daļēji arī tieši šo iemeslu dēļ Kalsnavas pamatskolai tika „piespēlēta” nākamā iespēja – darboties kā Inovatīvajai skolai.

Kalsnavas pamatskola šajā un nākamajā mācību gadā turpinās strādāt, lai profesionāli turpinātu pilnveidot mācību darba procesu, analizētu savu un kolēģu darbu, mācību procesā sadarbotos ar Kalsnavas pagasta uzņēmumiem un profesionāli dalītos pieredzē ar citu skolu skolotājiem.

Paldies skolas komandai par viņu atbildīgumu, radošumu, enerģiju un kopā darbošanās prieku!

*Kalsnavas pamatskolas direktore
Gunta Lapsa*

INOVATĪVAS PIEREDZES SKOLAS - JAUNA METODISKĀ DARBA FORMA

Darbojoties DZM projekta darbā, kura gaitā tika mainīts mācību saturs matemātikā, bioloģijā, ķīmijā un fizikā 7.-9. klašu grupās. Galvenais akcents likts uz to, lai mācību saturu maksimāli pietuvinātu skolēnu izpratnes līmenim, nepiesātinot apmācības vielu ar sarežģītiem terminiem un jēdzieniem. Konceptija balstījās uz to, ka skolēnam šajā vecuma posmā jādod vispusīgas zināšanas, neiedziļinoties katra priekšmeta specifiskā. Projekta darbība galvenokārt bija vērsta uz dažādu prasmju iemācīšanu un pilnveidošanu, kas, kā norāda OISD pētījums,

Latvijas skolēniem ir diezgan zemā līmenī. Ļoti svarīgas ir sadarbības prasmes, kuras var pilnveidot, izmantojot stundās grupu un pāru darbu.

Projekta ietvaros tika piedāvāts arī plašs mācību līdzekļu klāsts, kuru izmantošana prasīja mainīt ierasto stundas modeli. Noslēdzoties projektam, VSIC, kuri bija projekta realizētāji, vēlējās, lai uzkrātā pieredze un zināšanas tiktu nodotas tālāk arī projektā neiesaistītajām skolām. 2011. gadā tika izveidots inovatīvās pieredzes skolu tīkls, kuru vada un koordinē Dabaszinātņu un matemātikas izglītības centrs.

Inovatīvās pieredzes skolu galvenais uzdevums ir palīdzēt iedzīvināt interaktīvu un uz mērķi virzītu mācību stundu kā ikdienas darba formu. Tam par pamatu kalpo plašs mācību materiālu klāsts, kuri elektroniskā formā ir viegli pieejami ikvienam pedagogam. Kā atzīmē projektā iesaistītie skolotāji, galvenais vairs nav materiālu pieejamība, bet prasme atlasīt vispiemērotāko stundas mērķim. Viena no efektīvākajām pedagoģisko prasmju pilnveides formām ir kolēģu stundu vērošana un analīze. Šeit analīze ir domāta tās plašākajā izpratnē, respektīvi, tas

nav ceļš, lai mēģinātu „labot,, redzēto stundu, bet lai mācītos ieraudzīt stundas gaitā notiekošo aktivitāšu daudzveidību un kā katra no tām virza uz sasniedzamo rezultātu. Stundas analīzes procesā iegūtās prasmes projicēt savās stundās – tā ir analīze kā mācīšanās forma.

Pašreiz pieejamais mācību līdzekļu

klāsts ļauj skolēnos radīt interesi par dabaszinātnēm un matemātiku, tikai jārada iespējas šos materiālus izmantot. Viena no formām ir dažādu viktorīnu un konkursu organizēšana, izmantojot mūsdienīgas IT un materiālus. Kā rāda Kalsnavas pamatskolas pieredze, skolēni ir ļoti ieinteresēti šādās aktivitātēs, kuras ne

tikai paplašina redzesloku un rada interesi par dabaszinātnēm un matemātiku, bet ļoti lielā mērā attīsta sadarbības prasmes starp dažādu klašu skolēniem, kā tas bija mūsu skolā.

*Kalsnavas pamatskolas direktora
vietniece mācību darbā
Regīna Makovska*

DZM VIKTORĪNA KALSNAVAS PAMATSKOLĀ

Pagājušajā mācību semestrī Kalsnavas pamatskolā tika rīkota DZM viktorīna 5-9. klašu skolēniem. Galvenais mērķis bija:

1. popularizēt dabas zinātņu un matemātikas priekšmetu saikni ar reālo dzīvi,
2. pilnveidot skolēnu sadarbības, prasmes strādājot grupās.

Divas nedēļas pirms viktorīnas norises skolēni pēc nejaušības principa tika sadalīti darba grupās, kuras apvienoja skolēnus no 5 līdz 9. klasei. 5. un 6. klašu skolēni, kā parādīja prakse, bija labi palīgi vecāko klašu skolēniem, jo daudzas lietas, kuras netiek atkārtotas, 7.-9. klašu skolēni jau ir piemirsuši. Tādā veidā arī „mazais” jutās noderīgs kopīgā darba veikšanā.

Viktorīnas pirmais uzdevums bija mājas darbs, kurš pēc tam bija jāiesniedz žūrijai.

Pasākumā kopā piedalījās 12 komandas. Kā viens no pirmajiem uzdevumiem bija izdomāt un vizualizēt savas komandas nosaukumu, kam jābūt saistītam ar dabaszinātnēm un matemātiku. Te ar savām ierosmēm īpaši aktīvi bija jaunāko klašu skolēni. Kā rādīja novērojumi, viņu viedoklis tika uzklauts un kopīgu pārrunu rezultātā atrasts kompromiss.

Nākamais uzdevums komandām bija atbildēt uz 20 jautājumiem, kuri bija saistīti ar dabaszinātnēm un matemātiku ikdienā. Atbilžu pareizību katra grupa varēja salīdzināt turpat uz

vietas, jo aktivitāte notika ar balsošanas pulcīti. Komandas iegūtā vieta pēc uzdevuma izpildes uzreiz bija redzama uz ekrāna.

Tālāk darbs ritēja 12 darbnīcās. Pirmās trīs bija saistītas ar ģeogrāfiju – atrast valsti pēc kontūras un norādēm, zināt Eiropas valstu galvaspilsētas, iziet labirintu, izmantojot zināšanas par ģeogrāfiskajiem terminiem. Darbam katrā darbnīcā bija ierobežots laika limits - tikai piecas minūtes. Lai sasniegtu labāku rezultātu, svarīgas bija komandas sadarbības prasmes un kapteiņa iemaņas pēc iespējas racionālāk sadalīt darba pienākumus. Lai iegūtu papildpunktus, komandai bija svarīgi, beidzot darbu, sakārtot savu darba vietu tieši tā, kāda tā bija pirms darba sākšanas. To novērtēja žūrija.

Nākamās darbnīcas bija saistītas ar bioloģiju un dabaszinībām - aplūkojot modeli, noteikt zieda sastāvdaļas, izmantojot cilvēka torsu, nosaukt orgānus, pēc attēliem atpazīt augus un raksturot to ārstnieciskās īpašības, lasot aprakstu, atpazīt ķīmisko elementu un to raksturot, izmantojot periodisko tabulu.

Fizikas zināšanas un prasmes varēja demonstrēt darbnīcās, kurās bija jānosaka elektrovadītspēja dažādām vielām un materiāliem, kā arī veikt pētījumus, uz kura no dotajiem materiāliem visātrāk izkusīs ledus gabaliņš.

Interesanti ritēja darbs, nosakot priekšmeta smaguma centru, kur bija jāizmanto vairākos mācību priekšmetos apgūtās zināšanas un prasmes. Plašs prasmju un zināšanu kopums bija nepieciešams arī, raksturojot un aprakstot bioloģisko objektu.

Darbnīcā, kurā bija jānosaka attēlos redzamā objekta simetrija, varēja atkārtot un jau praktiskā darbībā izmantot matemātikas stundās iegūtās iemaņas.

Strādājot darbnīcās, kā atzīmē paši skolēni, nevienu brīdi nebija garlaicīgi, laiks pagāja nemanot. Un to, kas apgūts stundās, varēja pielietot reāli darbībā un saistībā ar reālo dzīvi.

Šāda veida pasākums, mūsdiā, būtu interesants arī citu skolu skolēniem, tāpēc **12. martā šāda veida viktorīnu piedāvājam arī citu skolu skolēniem un aicinām uz Kalsnavas pamatskolu.** Tas būs ļoti pavadīts laiks, vienlaicīgi gūstot jaunas zināšanas un prasmes, pilnveidojot komunikācijas iemaņas un iegūstot jaunus draugus.

*Viktorīnas organizētāji:
Kalsnavas pamatskolas direktora
vietniece mācību darbā
Regīna Makovska
Matemātikas skolotāja Aiva Igaune
Bioloģijas skolotāja Laila Štāle*

SKOLĒNU PAŠATKLĀJUMI MATEMĀTIKAS STUNDĀS

Viena no galvenajām nostādnēm dabaszinātņu un matemātikas projektā ir skolotāja un skolēna lomu maiņa. Praksē nereti ir tā, ka skolotājs ir aktīvs mācību procesa dalībnieks, bet skolēns tikai pasīvi saņem informāciju. Skolēnam ir jāklūst par aktīvu mācību procesa dalībnieku, viņam ir jāmacās mācīties, skolotājam ir jāklūst par viņa konsultantu.

Matemātikas skolotāja, un ne tikai matemātikas skolotāja, uzdevums ir veidot skolēna mācīšanās prasmes. Jautājums – kad to darīt? Ja mēs to darīsim, pa kuru laiku tad apgūsim paredzēto vielu? Plimutas universitātē (Lielbritānija) ir izdarīts pētījums. Tā rezultātā secināja, ka, ja mācīšanās prasmju pilnveidei būs veltījuši pietiekami daudz uzmanības, tas atmaksāsies, jo skolēniem ātrāk norisēs turpmākās vielas apgūšana. Raksturojot šo procesu matemātiski – mācoties ar tradicionālām metodēm, process notiek lineāri. Ja sākumā vairāk laika veltām mācīšanās prasmju apguvei, tad sākumā zināšanu apguve nav tik strauja. Tiklīdz mācīšanās prasmes ir pilnveidojušas,

notiek straujš kāpums. Šo otru mācīšanās modeli raksturo eksponenciāla sakarība.

Pirmo mācīšanās modeli varētu raksturot šādi vārdi: „Es jums šodien iemācīšu.....”, bet otrajā mācīšanās sistēmā raksturīgi varētu būt: „Šodien jūs mēģināsi noskaidrot.....”. Tikai šo pašatklājumu sistēmu nevajag pārspīlēt. Skolēnam ir jājūt skolotāja atbalsts. Un, protams, ir tēmas, kurās skolēna kā atklājēja loma diez vai ir iespējama. Pētnieciskā pieeja nav efektīva tādos gadījumos, kad skolēna iepriekšējās zināšanas neļauj pašam nonākt pie rezultāta.

Skolēnu pētnieciskajai darbībai vajadzētu būt ļoti pakāpeniskai. Arī viņiem ir jāļauj pierast pie šāda lomu sadalījuma stundās. Sākumā pietiek ar vingrināšanos vienkāršu lietu definēšanā. Reizēm var būt izveidots detalizēts darba apraksts. To veicot, skolēniem pašiem jānonāk pie kopsakarību ieraudzīšanas. Šāda veida uzdevumi ļauj sekot darbam arī skolēniem ar zemāku matemātisko sagatavotību. Ja viņiem tas izdodas,

tas paaugstina viņu pārliecību par savām spējām.

Pētnieciskie darbi var būt dažāda apjoma. Tie var būt kā 5 minūšu elements stundā, gan arī visa mācību stunda. Darba sākumā noteikti ir jānoskaidro, vai skolēniem ir saprotams, kas viņiem ir jāpēta – kas ir dots un kas jāiegūst; ko es zinu par šo jautājumu; plānot, kā varētu veikt pētniecību. Ja ir iespējams, tad skolēniem ar augstāku līmeni vajadzētu dot uzdevumus ar lielāku atvērtības pakāpi, un otrādi. Liels atbalsts skolēnam ir mērķtiecīgi skolotāja uzdoti jautājumi. Šajā procesā veiksmīgi var izmantot Blūma taksonomijas 6 līmeņu jautājumus. Ļoti svarīga ir iegūto rezultātu prezentēšana, domu apmaiņa starp skolēniem par tiem. Diskutējot par iegūtajiem rezultātiem mērķtiecīgā skolotāja vadībā, attīstās arī skolēna augstākās domāšanas prasmes.

Ļoti svarīgi ir skolotājam būt pacietīgam un visu neizstāstīt pašam.

*Kalsnavas pamatskolas matemātikas skolotāja
Aiva Igaune*

MĀCĪŠANĀS GRUPAS SKOLOTĀJU PROFESIONĀLĀS DARBĪBAS IZPĒTEI UN UZLABOŠANAI

Inovātīvās pieredzes skolas skolotāju komandai, ir izvirzīti konkrēti rezultāti, kas jāsasniedz, beidzot 2011./2012. mācību gadu:

prast plānot, vadīt un analizēt mūsdienīgu mācību stundu,

izmantot mācību procesā DZM projekta gaitā izveidotos atbalsta materiālus bioloģijā, ķīmijā, fizikā un matemātikā, elektroniskos materiālus, modernās tehnoloģijas un mācību spēles.

Lai šos rezultātus sasniegtu, ir nepieciešams izplatīt pārmaiņu idejas un apgūtās prasmes savā skolā, dalīties pieredzē ar sava novada un

starpnovadu sadarbības partnerskolām, uzsvaru liekot uz savstarpēju sadarbību, mācot citus, mācīties pašam.

Viena no sadarbības un jaunas pieredzes gūšanas formām ir skolotāju mācīšanās grupas, kas izveidotas, balstoties uz Kanādas pieredzi.

Mācīšanās grupas dalībnieki veic savas darbības pētījumu, formulējot fiksējot un izvērtējot rezultātus, analizējot veikto izmaiņu ietekmi. Lielākā daļa skolotāju pētījumu sākas ar diviem jautājumiem:

- Kā kaut kas notiek pašlaik?
- Kā es varu kaut ko izmainīt,

lai uzlabotu savu darbību?

Šo jauno sadarbības formu izmanto arī Kalsnavas pamatskolas dabaszinātņu projektā iesaistītās skolotājas, vienu reizi mēnesī apmeklējot mācīšanās grupu nodarbības Rīgā. Mācīšanās grupās ir apvienojušies dažādu priekšmetu skolotāji, kurus interesē kopīgs temats.

Mūsu grupas kopīgais temats ir „Formatīvā vērtēšana”. Grupā darbojamies 15 dabaszinātņu un matemātikas skolotājas gan no pamatskolām, gan no vidusskolām. Katrā no tikšanās reizēm grupas dalībnieki 5 – 10

minūtes raksta savas pārdomas par to, kas darīts, kas izd minūtes raksta savas sevies vai neizdevies. Tad katra skolotāja 2 minūtes runā par savu pētāmo jautājumu, citas klausās un nepārtrauc ne ar vārdiem, ne mīmiku, ne žestiem. Turpinājumā seko jautājumi, diskusijas, dalīšanās pieredzē, sarunas par to, ko atklājušas un sapratušas. Tikšanās nobeigumā palīdzam viena otrai plānot turpmāko darbību, pārdomājam, kā iegūt kvalitatīvus datus, kas apliecinātu veikto pārmaiņu noderīgumu.

Mans pētījuma jautājums šobrīd ir šāds: „Ja katra temata sākumā skolēniem tiks doti galvenie jēdzieni un prasmes, kas šā temata ietvaros jāapgūst katrā stundā, tad palielināsies skolēnu iespēja novērtēt savu zināšanu līmeni un palielināsies skolēnu personiskā atbildība par sasniedzamo rezultātu, mācot ķīmiju 8. klasē”. Ķīmiju izvēlējos tāpēc, ka šis

mācību priekšmets pamatskolas skolēniem sagādā grūtības, jo jāapgūst dažādi jēdzieni un prasmes, kas nepieciešami turpmākās mācību vielas apgūšanā, tātad zināšanu pēctecība. Strādājot pēc jaunajām mācību metodēm, ir stundas, kad skolēni kladē pierakstus neveic, jo skatās mācību filmas, veic praktiskos un laboratorijas darbus, pilda darba lapas. Lai skolēni zinātu stundu tematu secību, stundās sasniedzamos mērķus, izveidoju pašvērtējuma lapas katram tematam, kurās norādīts stundas temats, stundā sasniedzamie rezultāti, katram rezultātam pretī pēc stundas skolēns atzīmē – protu, daļēji protu vai vēl jāmācās. Pirms noslēguma darba vienu stundu ieplānoju atkārtošana par konkrētajā tematā sasniedzamajiem rezultātiem, un skolēni atkal pretī katram rezultātam atzīmē – protu, daļēji protu vai vēl jāmācās. Trešo reizi šajās pašvērtējuma lapās atzīmes izdaru es

pati, vadoties no noslēguma darba rezultātiem. Šīs pašvērtējuma lapas parāda skolēnam, kuri jēdzieni vai prasmes nav apgūtas, dod iespēju ierasties uz konsultāciju ar konkrētiem jautājumiem.

Par rezultātiem vēl grūti spriest, bet priecē tas, ka līdzīgs pētījuma jautājums ir vairākām mūsu grupas skolotājām, tātad būs iespēja salīdzināt, izvērtēt. Mēs esam gatavas iemācīties tikpat daudz no idejām, aktivitātēm un plāniem, kas nenostādā, cik no tiem, kas izdodas.

Laila Štāle
**Bioloģijas un ķīmijas skolotāja Kal-
snavas pamatskolā**
*Sakt. Pašvērtējuma lapa ķīmijā 8.
klasei par tematu „Gaiss un tā kvalitāte”*

SPĒLE KĀ MĀCĪBU METODE

Spēles, kas lielākajā daļā sabiedrības saistās ar izklaidi, ir arī viena no efektīgākajām mācību metodēm mūsdienu skolā. Spēļu izmantošana ļauj mācību saturu apgūt interaktīvi, tas padara vielu viegli uztveramu un interesantu. Temati, kuri prasa augstākās domāšanas prasmes, ikdienā skolēnos rada pārliecību, ka tas ir ļoti grūti un tāpēc nerada motivāciju tos apgūt. Mācību spēles šo apburto loku lauž. Līdztekus tam, izmantojot spēles, tiek apgūtas ļoti svarīgas prasmes - rūpīgi izlasīt un izprast spēles noteikumus, kas reizēm var būt diezgan sarežģīti, jo ikdienā, neiedziļinoties uzdevuma noteikumos, to var risināt, kaut arī pieļaujot būtiskas kļūdas, spēli bez izpratnes par tās gaitu spēlēt nevar.

Tieši šajā brīdī ir svarīgi, lai blakus būtu skolotājs-konsultants. Šajā procesā uzsvars būtu liekams uz skolotāju kā konsultantu, jo, iesaistoties spēlē, skolēni mācību saturu apgūst patstāvīgi, reizēm varbūt pat neapjaušot, ka spēles azartā ir apgūtas ne tikai jaunas prasmes, bet jau konkrētas zināšanas. DZM projekts savā darbības posmā ir izstrādājis plašu spēļu klāstu, bet problēmas pašreiz skolā rodas tās iedzīvināt mācību stundā. Skolotāji to mēģina darīt, bet šeit ir nepieciešama visu pedagogu savstarpējā sadarbība. To ir grūti iedzīvināt vienam skolotājam vai pat vienas skolas skolotājiem, tas ir izaicinājums skolotāju – domubiedru grupām, kuras, strādājot kopā, apvienojot savu pieredzi un

intelektuālo bagāžu, 40 minūšu garajā stundā ierauga vietu mācību spēlei un prot saskatīt tās mērķi.

Darbojoties DZM projektā un vērojot kolēģu stundas daudzās skolās, mums nav izdevies vērot, kā izstrādātās spēles tiek iedzīvinātas mācību stundās. Pašreiz spēles kalpo tikai kā veids labai laika pavadīšanai un turnīru vai sacensību rīkošanai. Tas, protams, ir ļoti labi, bet, kā norāda skolotāji savās anketās, viņi labprāt spēles iekļautu arī stundu plānos, taču trūkst zināšanu, kā tas būtu izdarāms. Domājot par nākotnes plāniem, Kal-snavas pamatskola labprāt uzņemtos iniciatīvu organizēt kopīgas mācīšanās grupas, kurās kolēģi no vairākām skolām paustu redzējumu par šīm iespējām un kopīgi

(turpinājums 6. lpp.)

meklētu risinājumus, lai ikdienas mācību darbu padarītu interesantāku skolēniem, bet tajā pašā laikā nezaudējot virzību uz stundā sasniedzamo rezultātu.

Spēles nav tikai informācijas un zināšanu bāze, bet tām ļoti liela loma ir komunikācijas prasmju attīstīšanā. Kā norāda vairāki autori,

šodienas izglītībā galvenais nav informācijas iegūšana, ko mēs bieži traktējam kā zināšanas, bet gan prasme sadarboties kopīgā mērķa sasniegšanai. Sadarbošanās prasmes nevar iemācīties, strādājot individuāli vai piedaloties lekcijas tipa stundā, tās tiek attīstītas tikai, izmantojot kooperatīvās mācīšanās metodes,

viena, no kurām ir spēle. Skolēni ļoti labprāt iesaistās nodarbībās, kurās ikviena viedoklis tiek uzklauts un virzīts uz kopīgo mērķu sasniegšanu.

*Kalsnavas pamatskolas direktora
vietniece mācību darbā
Regīna Makovska*

SADARBĪBA - CEĻŠ UZ PROFESIONĀLISMU!

DZM projekts pamatskolām ilga divus gadus.

Otrajā darba gadā projekta ietvaros sāka darboties apakšprojekts, kurā piedalīties tika uzaicinātas 14 skolas no visas valsts. Tā galvenais mērķis bija veicināt sadarbību un domu apmaiņu starp skolām, kuras projektā darbojās jau 6 gadus, respektīvi, vidusskolu posmu, un pamatskolām, kuras darbojās tikai otru gadu.

Sadarbības partneri visām 14 pamatskolu posma skolām tika izvēlēti no citiem novadiem, jo viena novada vai pilsētas ietvaros, kā bija izpētījuši projekta veidotāji, pastāv konkurence starp skolām, kas principā izslēdz sadarbību. Tas nebija savienojams ar apakšprojekta galveno mērķi, kas bija veidot un veicināt tieši sadarbību.

Kalsnavas pamatskolai sadarbības partneris bija Gulbenes novada Lizuma vidusskola. Lizuma vidusskola profesionāļu lokā pazīstama ar savu novatorismu un aktīvu dalību dažādos valsts un Eiropas mēroga projektos. Patiecoties direktores Irēnas Āboltiņas entuziasmam,

Vispirms Kalsnavas pamatskolā uzņēmām Gulbenes novada dabaszinātņu un matemātikas skolotājus, pēc tam bijām Lizuma vidusskolā, Galgauskas pamatskolā, Tirzas pamatskolā, Druvienas pamatskolā, kur viesošanās reizēs vērojām mācību stundas, kopīgi tās analizējām, kā arī tikām iepazīstināti ar katras skolas aktivitātēm un tradīcijām. Tas veidoja brīnišķīgus savstarpējos kontaktus, rosināja domu apmaiņu un deva daudz jaunu ideju. Noslēdzoties apakšprojektam, 2011. gada vasarā Lizuma skola rīkoja metodisko dienu, kur tika piedāvāta plaša pedagoģisko profesionalitāti pilnveidojoša programma.

Sadarbība ar Lizuma vidusskolu un citām Gulbenes novada skolām, beidzoties apakšprojekta darbam, nebeidzas. Mēs jūtamies gaidīti Gulbenes novada skolās, un Lizuma vidusskolas pedagogi ir savējie arī mūsu skolā.

Tā bija lieliska iniciatīva, kā pilnveidoties sadarbojoties nevis konkurējot, ko mums, pedagogiem, diemžēl liek darīt līdzšinējā izglītības politika. Kā 2011. gada 7. aprīlī seminārā „Izglītošanās vadība skolā” Siguldā norādīja lektore no Kanādas Maurīna Dokendorfa „Konkurence neveicina pilnveidi un Kanāda savā izglītības sistēmā šo „slimību” jau ir pārslimojusi.” Diemžēl mēs konkurējam un konkurence neveicina sadarbību. Varbūt mūsu valsts izglītības sistēmai, kā maziem bērniem, ir jāpārslimo „masaliņas”, un, mēģinot ieviest vaučerus, arī masaliņas ar komplikācijām, lai iegūtu imunitāti un nākotnē profesionālo pilnveidi veidotu uz savstarpējo sadarbību, nevis konkurenci.

*Kalsnavas pamatskolas direktora
vietniece mācību darbā
Regīna Makovska*